Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Ecaterina Silivestru
Dosarul nr. 2a-2514/25
(2-23142260-02-2a-16072025)

D E C I Z I E

10 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de avocatul Ștefan Balmuș, în interesele lui Petru Pisarenco și Tatianei Gujuman,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, prin care s-a respins acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, depusă de Petru Pisarenco și Tatiana Gujuman către APLP nr.50/87 COOP cu privire la constatarea lipsei de consum a serviciului de alimentare centralizată cu energie termică și excluderea din lista datornicilor,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 5 octombrie 2023, Petru Pisarenco și Tatiana Gujuman, prin intermediul avocatului Ștefan Balmuș, au depus cerere de chemare în judecată către APLP nr. 50/87 COOP, solicitând constatarea lipsei consumului serviciului de alimentare centralizată cu energie termică și obligarea pârâtei la excluderea acestora din lista datornicilor.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamanților a indicat că, printr-o notificare expediată de S.A. „Termoelectrica” în adresa cet. S.M. Șestovschi, s-a solicitat achitarea serviciilor de alimentare cu energie termică aferente apartamentului nr. 15, situat în municipiul Chișinău, str. V. Cheltuială nr. 7, etajul 5.

A menționat că, la 30 noiembrie 2020, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu S.M. Șestovschi și V. Șestovschi, dreptul de proprietate asupra apartamentului respectiv a fost dobândit de Petru Iacov Pisarenco și Tatiana Mihail Gujuman.

Totodată, reprezentantul reclamanților a susținut că, încă din anul 2005, foștii proprietari au efectuat debranșarea integrală a apartamentului de la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică, fapt care ar rezulta din proiectul de lucru pentru obiectul nr. 143-05-2-RGI din același an.

În susținerea acestei poziții, a făcut trimitere la adeverința din 18 mai 2023, eliberată de administrația APLP nr. 50/87, potrivit căreia prin apartamentul nr. 15 nu trec rețele de

încălzire centralizată, coloanele de tur și retur fiind amplasate exclusiv în apartamentele de la etajele 1–4. De asemenea, a invocat rezultatele verificărilor efectuate de Petru Pisarenco, reflectate în fotografiile anexate la dosar, care, în opinia sa, confirmă lipsa coloanelor de încălzire centralizată în spațiile de uz comun ale blocului locativ și faptul că acestea nu sunt încălzite prin intermediul sistemului centralizat.

În aceste circumstanțe, reprezentantul reclamanților a considerat că S.A. „Termoelectrica" nu poate pretinde achitarea contravalorii unor servicii de alimentare cu energie termică despre care susține că nu au fost și nici nu puteau fi prestate în raport cu apartamentul respectiv, având în vedere debranșarea acestuia de la sistemul centralizat de încălzire.

De asemenea, a relevat că, prin răspunsul nr. 79/850 din 14 iunie 2023, emis la solicitarea înregistrată cu nr. 3196-J din 26 mai 2023, S.A. „Termoelectrica" a comunicat că excluderea din lista datornicilor nu ține de competența sa, întrucât APLP nr. 50/87 este entitatea responsabilă de prezentarea datelor pentru facturare și, ulterior, pentru încasarea plăților aferente serviciilor respective.

În consecință, reclamanții au apreciat că pretențiile formulate sunt întemeiate și au solicitat admiterea integrală a acțiunii, cu constatarea lipsei consumului serviciului de alimentare centralizată cu energie termică aferent apartamentului nr. 15, situat în municipiul Chișinău, str. V. Cheltuială nr. 7, etajul 5, pe motivul debranșării acestuia de la sistemul centralizat de încălzire, precum și obligarea APLP nr. 50/87 COOP să îi excludă din lista datornicilor pentru pretinsul consum al serviciului respectiv.

În drept, reprezentantul reclamanților și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 9, 10, 12, 15, 774–776 și 858 din Codul civil, art. 56, 60, 81, 90, 94, 96 și 166–167 din Codul de procedură civilă, precum și pe dispozițiile Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 și ale Legii nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025 s-a respins cererea de chemare în judecată, depusă de Petru Pisarenco și Tatiana Gujuman către APLP nr.50/87 COOP cu privire la constatarea lipsei de consum a serviciului de alimentare centralizată cu energie termică, excluderea din lista datornicilor.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 24 aprilie 2025 avocatul Ștefan Balmuș, în interesele lui Petru Pisarenco și Tatianei Gujuman, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelanții au susținut că hotărârea contestată este pripită și neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea normelor de procedură, motiv pentru care au solicitat casarea acesteia.

Au invocat că instanța de fond nu s-a referit în motivarea hotărârii la poziția procesuală a reclamanților și nu a combătut argumentele prezentate în susținerea acțiunii.

În acest sens, apelanții au reiterat că, prin notificarea expediată de S.A. „Termoelectrica” în adresa cet. S.M. Șestovschi, s-a solicitat achitarea serviciilor de alimentare cu energie termică aferente apartamentului nr. 15, situat în municipiul Chișinău, str. V. Cheltuială nr. 7, etajul 5. Totodată, au menționat că, la 30 noiembrie 2020, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu S.M. Șestovschi și V. Șestovschi, dreptul de proprietate asupra apartamentului respectiv a fost dobândit de Petru Iacov Pisarenco și Tatiana Mihail Gujuman.

Potrivit apelanților, din proiectul de lucru pentru obiectul nr. 143-05-2-RGI din anul 2005 rezultă că foștii proprietari au efectuat debranșarea integrală a apartamentului de la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică. În susținerea acestui fapt, au făcut trimitere și la adeverința din 18 mai 2023, eliberată de administrația APLP nr. 50/87, în care se menționează că prin apartamentul nr. 15 nu trec rețele de încălzire centralizată, întrucât coloanele de tur și retur sunt amplasate exclusiv în apartamentele de la etajele 1–4.

De asemenea, apelanții au invocat fotografiile anexate la dosar, realizate în urma verificărilor efectuate de Petru Iacov Pisarenco, care, în opinia lor, confirmă lipsa coloanelor de încălzire centralizată în spațiile de uz comun ale blocului locativ, precum și faptul că aceste spații nu sunt încălzite prin intermediul sistemului centralizat.

În aceste circumstanțe, apelanții au considerat că S.A. „Termoelectrica” nu poate pretinde achitarea contravalorii unor servicii care, în opinia lor, nu au fost și nici nu puteau fi prestate în raport cu apartamentul respectiv, având în vedere debranșarea acestuia de la sistemul centralizat de încălzire.

Totodată, au subliniat că, prin răspunsul nr. 79/850 din 14 iunie 2023, emis la solicitarea nr. 3196-J din 26 mai 2023, S.A. „Termoelectrica” a comunicat că nu este competentă să dispună excluderea din lista datornicilor pentru pretinsul consum al serviciului de alimentare cu energie termică, această atribuție revenind APLP nr. 50/87, în calitate de entitate care prezintă datele necesare facturării și încasării ulterioare a plăților.

Prin urmare, apelanții au reiterat că pretențiile formulate în interesul lui Petru Iacov Pisarenco și al Tatianei Mihail Gujuman sunt întemeiate și au solicitat admiterea integrală a acțiunii, cu constatarea lipsei consumului serviciului de alimentare centralizată cu energie termică aferent apartamentului nr. 15 și obligarea APLP nr. 50/87 COOP să îi excludă din lista datornicilor pentru pretinsul consum al acestui serviciu.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 16 aprilie 2025, iar cererea de apel declarată de avocatul Ștefan Balmuș, în interesele lui Petru Pisarenco și Tatianei Gujuman a fost depusă la data de 24 aprilie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelanților Petru Pisarenco și Tatianei Gujuman, avocatul Ștefan Balmuș, nu s-a prezentat, dar prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Apelanții Petru Pisarenco și Tatianei Gujuman, cît și reprezentantul intimatei APLP nr.50/87 COOP, legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care

nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei şi care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Astfel, din ansamblul probelor administrate în cauză, Colegiul judiciar reține că Petru Pisarenco și Tatiana Gujuman sunt proprietarii apartamentului nr. 15, situat în municipiul Chișinău, str. V. Cheltuială nr. 7, etajul 5.

Potrivit proiectului de lucru pentru obiectul nr. 143-05-2-RGI din anul 2005, la apartamentul respectiv a fost prevăzută instalarea unui cazan alimentat cu gaz, circumstanță ce rezultă din înscrisurile anexate la dosar (f.d. 14-18).

De asemenea, din răspunsul nr. 79/850 din 14 iunie 2023, emis de S.A. „Termoelectrica”, rezultă că între aceasta și APLP nr. 50/87, în gestiunea căreia se află blocul locativ situat la adresa menționată, este încheiat un contract de furnizare a energiei termice. Totodată, prin notificarea din 1 mai 2023, S.A. „Termoelectrica” a solicitat achitarea sumei de 1 810,71 lei pentru serviciul de alimentare cu energie termică, până la data de 31 mai 2023 (f.d. 4).

În acest context, Colegiul judiciar constată că raporturile contractuale privind furnizarea energiei termice sunt stabilite între S.A. „Termoelectrica”, în calitate de furnizor, și APLP nr. 50/87, în calitate de gestionar al fondului locativ. În executarea acestui contract, furnizorul prezintă gestionarului factura lunară pentru energia termică livrată la punctul de delimitare, în care sunt reflectate cantitatea de energie termică înregistrată de aparatele de evidență și suma aferentă spre achitare.

În speță, reclamanții au solicitat constatarea lipsei consumului serviciului de alimentare centralizată cu energie termică și excluderea lor din lista datornicilor. Cu toate acestea, pentru admiterea acestor pretenții, le revenea obligația de a prezenta probe pertinente și concludente în susținerea circumstanțelor invocate, inclusiv în ceea ce privește lipsa consumului imputat și nejustificarea datoriei pretinse.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate prin prisma motivelor invocate în apel, în coroborare cu materialele cauzei, probele administrate și normele de drept material aplicabile raportului juridic litigios, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că soluția primei instanțe de respingere a acțiunii este întemeiată, în măsura în care materialele cauzei nu confirmă, prin probe suficiente și concludente, temeinicia pretențiilor formulate de reclamanți.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 40 alin. (2) din Legea nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, în

sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile locative dotate cu sisteme colective de alimentare cu energie termică este administratorul fondului locativ, care încheie contractul de furnizare a energiei termice cu furnizorul și repartizează lunar cantitatea de energie termică consumată între proprietarii apartamentelor sau chiriași.

Totodată, potrivit art. 49 alin. (3) lit. a)–c) din Legea nr. 187 din 14 iulie 2022 cu privire la condominiu, din momentul încheierii contractului de furnizare a serviciilor intermediate între asociație și furnizor, fiecare proprietar al unei unități sau posesor adult al acesteia dobândește calitatea de consumator al serviciilor respective, fiind considerat, prin efectul legii, parte la contract, chiar dacă nu l-a încheiat individual, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. De asemenea, consumatorii sunt obligați să achite costul serviciilor repartizat unității pe care o dețin sau o posedă, conform facturilor emise de furnizor ori de intermediarii acestuia.

În același sens, art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/2022 prevede dreptul proprietarului de a renunța la utilizarea sistemului centralizat de încălzire sau răcire al clădirii, cu condiția ca debranșarea unității să nu afecteze funcționarea sistemului respectiv. Cu toate acestea, debranșarea nu exonerează proprietarul de obligația de a contribui la cheltuielile aferente întreținerii și reparației sistemului, precum și conservării și funcționării acestuia, în condițiile normelor aplicabile.

În vederea executării prevederilor Ordinului nr. 184 din 31 octombrie 2022 al Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, a fost aprobată Metodologia privind repartizarea consumului de energie termică și a costului aferent acestui consum între consumatorii unui bloc locativ conectat la sistemul colectiv de alimentare cu energie termică (SCAET).

Colegiul judiciar reține, că metodologia respectivă a fost elaborată în baza unui studiu privind distribuția consumului de energie termică în clădirile rezidențiale în care există apartamente debranșate de la SCAET, fiind avute în vedere particularitățile tehnice ale blocurilor locative și factorii care influențează repartizarea consumului de energie termică. Printre aceștia se numără structura și suprafața încăperilor din clădire, suprafețele încălzite, consumul aferent spațiilor de uz comun, precum și suprafața apartamentelor debranșate de la sistemul centralizat.

Totodată, studiul respectiv evidențiază necesitatea diferențierii modului de calcul în funcție de particularitățile spațiilor din blocul locativ, făcând distincție între subsolurile sau etajele tehnice neîncălzite și scările blocurilor care nu sunt încălzite. În cazul rețelelor termice amplasate în subsoluri sau etaje tehnice, sunt relevante diametrul conductelor, suprafața exterioară a acestora și caracteristicile izolației termice, întrucât aceste elemente influențează transferul de căldură către mediul înconjurător.

În acest context, Colegiul judiciar menționează că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, potrivit cadrului normativ care îi reglementează activitatea, exercită atribuții de reglementare și monitorizare în sectoarele energetice, inclusiv în ceea ce privește elaborarea și aprobarea actelor de reglementare în limitele competenței sale legale.

Prin urmare, metodologia menționată urmărește stabilirea unor criterii de repartizare a consumului de energie termică și a costurilor aferente, ținând cont de particularitățile tehnice ale fiecărui bloc locativ și de existența apartamentelor debranșate de la sistemul centralizat.

Raportând normele legale enunțate la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul judiciar constată că prima instanță a reținut întemeiat că debranșarea apartamentului reclamanților de la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică nu constituie, prin ea însăși, un temei

suficient pentru exonerarea acestora de la plata cheltuielilor aferente întreținerii, funcționării și conservării sistemului colectiv de termoficare al blocului locativ.

Or, în conformitate cu prevederile legale aplicabile, proprietarii unităților din condominiu pot fi obligați să contribuie la cheltuielile aferente sistemelor comune, inclusiv în cazul în care apartamentele lor sunt debranșate de la sistemul centralizat. Totodată, repartizarea acestor cheltuieli trebuie să se efectueze potrivit metodologiei aplicabile, cu luarea în considerare a particularităților tehnice ale blocului locativ și a suprafeței apartamentului debranșat.

Prin urmare, simpla invocare a lipsei coloanelor de încălzire centralizată în interiorul apartamentului nu este suficientă pentru a demonstra inexistența oricărei obligații de plată, în lipsa unor probe care să confirme caracterul nejustificat al sumelor repartizate reclamanților și neconformitatea calculului efectuat cu prevederile normative incidente.

În ceea ce privește argumentele apelanților referitoare la caracterul pretins neîntemeiat al hotărârii contestate, Colegiul judiciar le apreciază ca fiind neîntemeiate, în măsura în care acestea se întemeiază pe simpla debranșare a apartamentului de la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică și pe lipsa coloanelor de încălzire în interiorul acestuia.

Astfel, susținerea apelanților potrivit căreia apartamentul nr. 15 a fost debranșat de la sistemul centralizat încă din anul 2005 nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a demonstra inexistența oricărei obligații de plată aferente serviciului de termoficare. Or, renunțarea la utilizarea individuală a sistemului centralizat nu înlătură automat obligația proprietarului de a participa la cheltuielile aferente întreținerii, reparației și funcționării sistemelor comune ale condominiului, în condițiile prevăzute de lege.

În acest sens, art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187 din 14 iulie 2022 cu privire la condominiu recunoaște dreptul proprietarului de a renunța la folosirea sistemului centralizat de încălzire, cu condiția ca debranșarea să nu afecteze funcționarea acestuia, instituind, totodată, obligația de a contribui la cheltuielile aferente întreținerii și reparației sistemului, precum și conservării și funcționării acestuia, potrivit normelor aplicabile.

Prin urmare, chiar dacă s-ar admite că apartamentul apelanților a fost debranșat de la sistemul centralizat, această circumstanță nu conduce, în mod automat, la concluzia că aceștia sunt exonerați de orice cheltuieli legate de energia termică furnizată blocului locativ. Pentru stabilirea obligației concrete de plată este necesar să se țină cont de natura cheltuielilor imputate, de modul de repartizare a acestora și de prevederile normative aplicabile.

Nici argumentul privind lipsa coloanelor de încălzire centralizată în interiorul apartamentului și în spațiile de uz comun nu este suficient, în sine, pentru a demonstra netemeinicia sumelor pretinse. Absența unor asemenea instalații din anumite spații nu exclude, fără o analiză tehnică și juridică suplimentară, posibilitatea existenței unor cheltuieli aferente sistemului colectiv de termoficare, repartizabile proprietarilor potrivit cadrului normativ aplicabil.

În ceea ce privește proiectul de lucru pentru obiectul nr. 143-05-2-RGI din anul 2005, Colegiul judiciar reține că înscrisul respectiv urmează să fie apreciat în raport cu conținutul său concret și cu celelalte probe administrate. Faptul că acesta reflectă efectuarea unor lucrări privind instalarea unui cazan alimentat cu gaz poate constitui un indiciu privind modalitatea de încălzire a apartamentului, însă nu demonstrează, în mod automat, nici respectarea tuturor

condițiilor legale de debranșare, nici inexistența obligației de a contribui la cheltuielile aferente sistemelor comune ale blocului locativ.

Referitor la adeverința eliberată de APLP nr. 50/87 la 18 mai 2023, prin care se atestă lipsa rețelelor de încălzire centralizată în apartamentul nr. 15, Colegiul judiciar menționează că aceasta trebuie analizată în limitele informațiilor pe care le confirmă. Respectivul înscris poate dovedi situația tehnică descrisă în cuprinsul său, însă nu stabilește, prin el însuși, dacă sumele imputate apelanților reprezintă exclusiv costul încălzirii directe a apartamentului sau includ și cheltuieli repartizate în legătură cu sistemul comun de termoficare.

Cu privire la invocarea răspunsului S.A. „Termoelectrica" nr. 79/850 din 14 iunie 2023, Colegiul judiciar constată că împrejurarea potrivit căreia furnizorul a indicat APLP nr. 50/87 drept entitate responsabilă de prezentarea datelor pentru facturare și încasare nu confirmă, prin ea însăși, inexistența datoriei contestate. Acest răspuns vizează competența de gestionare a datelor de facturare și nu constituie o recunoaștere a faptului că serviciul nu a fost consumat ori că sumele solicitate sunt nejustificate.

În ceea ce privește critica referitoare la faptul că prima instanță nu ar fi examinat și combătut argumentele reclamanților, Colegiul judiciar reține că temeinicia unei asemenea susțineri trebuie apreciată prin examinarea motivării hotărârii în ansamblu și a modului în care instanța a evaluat circumstanțele relevante pentru soluționarea litigiului. Simpla nemulțumire a apelanților față de concluzia instanței de fond nu constituie, în sine, un temei suficient pentru casarea hotărârii, dacă soluția adoptată este susținută de constatările de fapt și de normele de drept aplicabile.

Din considerentele expuse și având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar argumentele invocate de apelanți sunt neîntemeiate și nu sunt de natură să o infirme, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel declarată de avocatul Ștefan Balmuș, în interesele lui Petru Pisarenco și Tatianei Gujuman și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Ștefan Balmuș, în interesele lui Petru Pisarenco și Tatianei Gujuman.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Petru Pisarenco și Tatiana Gujuman către APLP nr.50/87 COOP cu privire la constatarea lipsei de consum a serviciului de alimentare centralizată cu energie termică și excluderea din lista datornicilor.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari